

על הפרשה בחרוזים

חנכה

מיוסף בן הזקונים, ועד לנצחון החשמונאים

*פנינים נפלאים מפרשת "וישב", אך בסוף לחנכה – הכל מתקשר בלי לאכזב!

והבור רק אין בו מים/ רש"י: "אבל נחשים ועקרבים יש בו" – שמו שמים!
אומרים חז"ל: אין מים אלא תורה/ כשהראש פנוי מלמוד – המצב נורא!
כי אז למחשבות נכנסים 'נחשים' / זה אומר – שטויות, וכל מיני קשקושים...
נעסק בחסידות, בש"ס ובפוסקים/ ונזכה בהשם להיות תמיד דבוקים.

יוסף הובל למצרים על גמלים בשירה/ ובמקום סחורה של נפט, שריחו ממש נורא –
הסוחרים הובילו אתם בשמים ניחוחים / רואים שגם בתוך הצרה – השם שולח
חיוכים...

אם רק נתבונן – גם ב'קשה' נמצא 'רד' / כי גם בהסתרה שבהסתרה – נמצא השם
יתברך!

בטחון בהשם הוא מעלה אדירה/ אך עם צדיקים מדקדקים כחוט השערה:
"אם זכרתני... והזכרתני" אמר יוסף לשר 'הערבוש' / ועל כל "זכירה" שאמר – קבל עוד
שנה ב'קלבוש'...

לומדים מכאן שהשתדלות מיתרת היא מעשה אולת/ כי לא רק שאינה מועילה –
לפעמים היא גם... מקלקלת!

נתחזק במדת הבטחון ולא נחשש/ נעשה ההשתדלות הנדרשת, אך לא נתלה התקוה
בבן אנוש.

נזכר שגם נצחון החשמונאים – לא הגיע מכוחם/ הם אמנם יצאו עם פידונים – אך
השם הוא שגלחם.

נזכר המסר ונפנים – שבכל הענינים/ הפל מכרע שם בשמים בעולמות העליונים.
אם רק נביט אל העולם דרך זו העדשה/ נהיה רק בשמחה, נצא לדרך חדשה.
אל מול נרות החנכה, האמונה תשוב לבער/ ותמוסס ברשפי אש, את הכפירה ואת
הכפור.

נמשיך להודות ולהלל, בשיר וגם מזמור / וכבר יבוא הגואל, בבית השם, בהר המור!

מחבר: עוז חקק © לתגובות ולקבלת העלון במייל: 052-7662106 ozhakak76@gmail.com

לרפואת כל הפצועים שנפצעו בפיגוע באוסטרליה, ולע"נ כל הנרצחים הי"ד

לע"נ: ר' אהרן יהודה ליב שטיינמן בן ר' נח צבי, פרידה בת אסתר, אבישי בן שושנה, רענן בן שמחה

לע"נ שמואל בן מרגלית סרוואר שרה ומשה